Esas No : 2025/544
Karar No : 2025/3055
Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.
T. C.
Y A R G I T A Y
6 . H U K U K D A İ R E S İ
T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
Y A R G I T A Y İ L Â M I
Esas No : 2025/544
Karar No : 2025/3055
İNCELENEN KARARIN
MAHKEMESİ : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 31. Hukuk Dairesi
TARİHİ : 17.12.2024
SAYISI : 2023/717 E., 2024/1095 K.
DAVACI : A... G... E... T... Ticaret Anonim Şirketi
vekili Av. İ... Ö... D... : E... S... Mim. Müh. Müş. Proje Emlak İnş. San. ve Tic. Ltd. Şti.
vekili Av. H... A... İ...
İLK DERECE MAHKEMESİ : Ankara 1. Asliye Ticaret Mahkemesi
TARİHİ : 20.12.2022
SAYISI : 2022/258 E., 2022/848 K.
Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekilince temyiz edilmiş, davalı vekili tarafından temyize cevap dilekçesinde duruşma talep edilmiş olmakla; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, 23.09.2025 tarihinde duruşma yapılmasına ve duruşma gününün taraflara davetiye ile bildirilmesine karar verilmiştir.
Belli edilen günde davalı vekili Av. H... A... ile duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları
dinlendikten sonra işin incelenerek karara bağlanması için uygun görülen saatte Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlenerek dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:
I. DAVA
Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı yüklenici ile arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesi imzaladığını, sözleşmede açıkça kararlaştırıldığı halde davalının katma değer vergisini ödemekte muaraza çıkarması üzerine müvekkilinin 15.02.2013 tarihinde davalı adına ödeme yapmak zorunda kaldığını, müvekkilince ödenen 1.009.358,93 TL ile ferilerinin tahsiline yönelik olarak başlatılan icra takibine davalının itiraz etmesi üzerine haksız itirazın iptali amacıyla açılan davanın dokuz yıl sonra müvekkili lehine sonuçlandığını, işleyen faiz ile birlikte 2.372.607,22 TL'nin tahsil edilebildiğini, bu itibarla müvekkili davacının 15.02.2013 günü yaptığı ödemeye ilişkin olarak 19.01.2022 tarihinde faiz tutarını aşan munzam zararının oluştuğunu ileri sürerek, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla şimdilik 5.000,00 TL'nin 19.01.2022 tarihinden itibaren işleyecek bankalara uygulanan en yüksek reeskont faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.
II. CEVAP

Esas No : 2025/544
Karar No : 2025/3055
Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.
Davalı vekili cevap dilekçesinde; munzam zarara konu edilen alacağın ispatlanmadığını, sözleşmeden doğan katma değer vergisini ödeme yükümlülüğünün fatura tarihi olan 15.02.2013 tarihinde müvekkiline ait olduğuna ilişkin bir kanuni düzenleme bulunmadığı gibi sözleşmede de buna ilişkin düzenleme olmadığını, munzam zarar iddiasının davacı tarafça somutlaştırılmadığını ve müvekkilinin temerrüde düşmekte kusurlu olmadığını, munzam zarar için ayrıca faiz istenemeyeceğini savunarak, davanın reddini istemiştir.
III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI
İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile uyuşmazlık konusu kat karşılığı inşaat sözleşmesinin ifâsından doğan her türlü masrafa kim tarafından katlanılacağı hususunun sözleşmede ayrıca hükme bağlanılmasına karşın katma değer vergisi tutarının kimin tarafından ödeneceği konusunda bir açıklık bulunmadığı, muğlak ifade taşıyan sözleşme hükümlerinin yoruma muhtaç olduğu, ilgili kanun değişikliğinin sözleşmenin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunmaması nedeni ile kat karşılığı inşaat sözleşmelerinde katma değer vergisinin ödenmesine ilişkin tereddütlerin bulunduğu hususları hep birlikte değerlendirildiğinde, borcun geç ifâ edilmesinde bir kusuru veya hilesi bulunmayan davalı aleyhine munzam zarar tazminatına hükmedilemeyeceği gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.
IV. İSTİNAF
İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı karşı süresinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.
V. TEMYİZ
A. Temyiz Sebepleri
Davacı vekili temyiz dilekçesinde; Bölge Adliye Mahkemesi kararının gerekçesiz olduğunu, hatalı yargı kararları nedeniyle yargılama sürecinin uzadığını, sözleşme kapsamında müvekkili firma tarafından davalı şirkete teslim edilen arsaya ilişkin olarak fatura düzenlendiğini ve bu fatura nedeniyle KDV tahakkuk ettiğini, kök ve ek sözleşmelere göre, sözleşmenin uygulanması nedeniyle doğacak her türlü vergiden davalı firmanın sorumlu olduğunu, davalının kusursuzluğunu ispatlamadığını ve munzam zararın oluştuğunu beyan etmektedir.
B. Değerlendirme ve Gerekçe
Uyuşmazlık arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesinden kaynaklanan katma değer vergisinin zamanında ödenmemesi, borçlunun temerrüde düşmesi nedeniyle uğranılan aşkın zarar (munzam zarar) alacağının tahsili istemine ilişkindir.
Taraflar arasında Sincan 4. Noterliği'nin 27.04.2010 tarih ve 06941 yevmiye numaralı Kat Karşılığı İnşaat ve Satış Vaadi Sözleşmesi ve 10.02.2011 tarih ve 2587 yevmiye numaralı ek sözleşme düzenlenmiştir. Davacı arsa maliki, davalı yüklenicidir.
Uyuşmazlığın çözümü açısından öncelikle konuyla ilgili kavramların açıklanması gerekmektedir;
Aşkın Zarar (Munzam Zarar):
Para borçlarında borçlunun temerrüdünün bir sonucu niteliğindeki munzam (aşkın) zarar TBK. m. 122 (B.K.105) hükmünde düzenlenmektedir. Söz konusu hükmün ilk fıkrasına göre, "Alacaklı, temerrüt

Esas No : 2025/544
Karar No : 2025/3055
Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.
faizini aşan bir zarara uğramış olursa, borçlu kendisinin hiçbir kusuru bulunmadığını ispat etmedikçe, bu zararı da gidermekle yükümlüdür". Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 10.11.1999 tarihli, 1998/13-353 E., 1999/929K. sayılı kararında da vurgulandığı üzere munzam zarar, sorumluluğu kusura dayanan borçlu temerrüdünün hukukî bir sonucudur ve alacaklının zararının faizi aşan bölümüdür. Munzam zarar, borçlu temerrüde düşmeden borcunu ödemiş olsaydı, alacaklının mal varlığının kazanacağı durum ile temerrüt sonucunda ortaya çıkan ve oluşan durum arasındaki farktır. Diğer bir anlatımla temerrüt faizini aşan ve kusur sorumluluğu kurallarına bağlı bir zarar şeklinde tanımlanabilir.
MUNZAM ZARARIN TAZMİNİNİN ŞARTLARI:
Yukarıda anlatılanlardan anlaşılacağı üzere, alacaklı temerrüt faizini isteme hakkı bakımından avantajlı bir konuma sahiptir. Oysa, aynı durum munzam zararın tazminini isteme hakkı bakımından geçerli değildir. Alacaklı, ancak aşağıda açıklanan şartların bir arada bulunması halinde borçludan munzam zararın tazminini isteyebilir.
A. Bir Para Borcunun Bulunması
Munzam zararın tazmininin istenebilmesi için borcun bir para borcu olması gerekir. Zira, munzam zararın istenmesi her türlü borç bakımından değil, sadece para borçları için mümkündür. Para borcunun kaynağı ise önemli değildir;
Munzam zararın tazmini sadece tüketim ödüncü sözleşmesine münhasır değildir. Meselâ, sözleşme, haksız fiil, sebepsiz zenginleşme veya vekâletsiz işgörmeden doğan para borcunda munzam zararın tazmini söz konusu olabilir. Bunun için her şeyden önce borçlunun temerrüde düşmüş olması gerekir.
B.Borçlunun Temerrüdü
Türk Borçlar Kanunu 117. maddesi uyarınca davalı borçlunun usulüne uygun olarak temerrüde düşürülmesi gerekir. Borçlu temerrüde düşürülmemişse borçlu hakkında yapılan icra takip tarihinde veya dava açılmışsa dava tarihinde borçlunun temerrüdü oluşur.
C. Munzam Zarar
Munzam zararın tazmini için aranan şartlardan üçüncüsü zarardır. Nitekim, bu şart "temerrüt faizini aşan bir zarara uğramış olursa" ifadesi ile TBK. m. 122/1 hükmünde açıkça belirtilmektedir. Ancak, söz konusu hükümde zararın türü ve niteliği konusunda açıklık yoktur. Bununla beraber munzam zarar da zarar teorisindeki genel esaslara uygun biçimde anlaşılmalıdır.
Türk-İsviçre Hukuku'nda zarar daha ziyade dar anlamda, yani maddî zararı ifade etmek için kullanılır. Eksilmenin malvarlığında ortaya çıkması halinde maddî zarardan bahsedilir. Malvarlığındaki eksilme, alacaklının, zarar veren davranıştan sonra malvarlığının mevcut hali ile bu olay meydana gelmeseydi göstereceği hal arasındaki farkı ifade eder. Bu tanım çerçevesinde munzam zarar da bir tür maddî zarardır. Bu zarar gerek doktrinde gerekse Yargıtay içtihatlarında (müspet) olumlu zarar olarak nitelendirilmektedir. Munzam zarardan söz edebilmek için temerrüt faizini aşan bir zararın meydana gelmesi gerekir. Şu halde, munzam zarar hesaplanırken, bundan temerrüt faizinin çıkarılması gerekir. Munzam zarar çeşitli tarzlarda ortaya çıkabilir. Alacaklı, borçlunun kendisine para borcunu ödememesi sonucunda üçüncü kişiye olan borcunu ifa edemediği için temerrüde düşmüş ve kendisinin aldığı temerrüt faizinden daha yüksek bir temerrüt faizini ödemek zorunda kalmış olabilir. Alacağını zamanında tahsil edemeyen alacaklı şirket, üçüncü kişiye olan ve vadesi gelmiş borcunu ödemek için ihtiyacı olan

Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.
krediyi 3. kişilerden sağlaması nedeniyle malvarlığında meydana gelen eksilmeden dolayı da munzam zararı oluşabilir.

D. Uygun İlliyet Bağı

Munzam zararın tazmini için söz konusu zararla borçlunun temerrüdü arasında uygun illiyet bağının varlığı aranır. Buna göre, alacaklının temerrüt faizini aşan zararı ile borçlunun temerrüdü arasında uygun illiyet bağı bulunmalıdır. Şayet alacaklının uğradığını iddia ettiği zararla borçlunun temerrüdü arasında hiçbir illiyet bağı yoksa borçlu munzam zarardan sorumlu tutulamaz, Alacaklının uğradığı munzam zarar objektif bir şekilde genel hayat tecrübelerine ve olayların normal akışına göre borçlunun temerrüde düşmüş olmasının sonucu sayılabilirse borçlu aşkın zarardan sorumlu tutulur. Yani, borçlunun temerrüdü böyle bir zarara yol açmaya elverişli olmalıdır. Aksi takdirde, alacaklı munzam zararın tazminini isteyemez.

Genel esas, burada da geçerlidir. Bu itibarla, munzam zarar ile fiil arasındaki uygun illiyet bağının var olduğunu gösteren tüm olguları ispatlaması gereken taraf davacıdır. Dolayısıyla, alacaklı uygun illiyet bağının bulunduğunu ortaya koyan vakıaları ve bunların dayanağı olan delilleri mahkemeye sunmalıdır.

E. Kusur

Borçlunun temerrüde düşmesi veya temerrüt faizi ödemesi için kusur şart değildir. Munzam zararın tazmini ise temerrüdün kusura bağlı sonuçlarından biridir. Gerçekten de, kusur, munzam zarar istemi bakımından mutlaka bulunması gereken bir unsurdur. TBK. m. 122/1 gereğince "borçlu kendisinin hiçbir kusuru bulunmadığını ispat etmedikçe" faizi aşan zararı da tazmin etmekle yükümlüdür. Kusurun derecesi ise sorumluluğun doğması bakımından önemli değildir; borçlu her türlü kusurundan sorumludur. Borçlu hafif ihmali sonucunda temerrüde düşmüş olsa bile temerrüt sebebiyle doğan ve faizle karşılanamayan munzam zararı tazmin etmek zorunda kalır.

TBK. m. 112 hükmüyle uyumlu olarak TBK. m. 122 hükmünde de alacaklı yararına bir kusur karinesi kabul edilmiştir. Buna göre, alacaklı borçlunun temerrüde düşmekte kusurlu olduğunu ispatla yükümlü değildir; borçlunun kusurlu olduğu varsayılmaktadır. Borçlunun sorumluluktan kurtulması için kendisinin hiçbir kusurunun bulunmadığını ispatlaması gerekir.

Borçlu temerrüde düşmekte kusursuz olduğunu çeşitli şekillerde ispatlayabilir. Meselâ, alacaklıya zamanında ulaşacak şekilde gönderdiği paranın kendi kusurundan kaynaklanmayan bir sebeple geciktiğini ispatlayan borçlu munzam zararı tazmin yükümlülüğünden kurtulabilir. Aynı esas, alacağın varlığından haberdar olmadığını ve bunda bir kusurunun bulunmadığını ya da ödemeyi zamanında yapmamasının beklenilmeyen bir halden kaynaklandığını ispatlayan borçlu için de geçerlidir.

MUNZAM ZARARIN İSPATI:

Munzam zararın hesaplanmasında somut ve soyut yöntemler dikkate alınır.

Somut yöntemde; davacı alacaklının munzam zarar kaleminin oluştuğunu somut bir biçimde ispatlaması gerekir. Örneğin borcunu zamanında tahsil edememesi nedeniyle kredi borçlanması yaptığını veya 3. kişilere borcunu zamanında ödeyememesi nedeniyle temerrüd faizi ödediğini, cezai şart gibi ödemelerde bulunduğunu, yine dövizle yapmış olduğu borçlanmadan dolayı borcunu zamanında ödeyememiş olması nedeniyle kur farkından kaynaklanan zararı olduğunu, ödemekle yükümlü olduğu vergi, sosyal sigorta

Esas No : 2025/544
Karar No : 2025/3055
Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.
prim ödemeleri gibi ödemeleri zamanında ifa edememesi nedeniyle gecikme faizi ödemek zorunda kaldığını iddia ederek bu zararını ispatlayabilir.
Soyut yöntemde; yaşayan hayatın gerçekleri ve deneyimlerinin zorunlu kıldığı herkesçe bilinen normal durumlar ile fiili karineler başka bir deyişle Türk Medeni Kanunu'nun 6. maddesinde belirtilen genel kuralın istisnaları şeklinde ispat yükünü ortadan kaldıran olgular, ispat hukuku açısından alacaklı lehine değerlendirilir. Ülkemizde seyreden hiper enflasyon nedeniyle bireyin parasının değerini sabit tutmak ve kazanç sağlamak için çaba ve girişimlerde bulunmak, örneğin en azından vadeli mevduat, altın, devlet tahvili, döviz gibi yatırımlarda değerlendirmesi olayların normal akışına, hayat tecrübesine uygun bir karine olarak kabul edilmesi zorunludur. Enflasyonist ortamda yaşayan normal makul bir insanın parasını atıl bir biçimde tutmayacağı, gelir getirecek bir yatırıma yatıracağı bilinen bir gerçektir. 818 sayılı Borçlar Kanun'un 232 (TBK 187, madde de belirtildiği üzere herkesçe bilinen vakıalarla ikrar edilmiş vakıalar çekişmeli sayılmaz). Yasal deyimle bu maruf ve meşhur vakıaların ispatına gerek yoktur.
Yüksek Enflasyon Dönemlerinde;
Sürekli ve yüksek enflasyonun görüldüğü ülke ekonomilerinde para borcunun zamanında ödenmemesi halinde alacaklının borçluyu temerrüde düşürmesi, borcun ifasının uzun süre alması nedeniyle alacaklı her zaman zarara uğrar. Bu zararın bazı ispat kolaylıkları ile de olsa ispat edilmesi gerekir. Paranın değer kaybetmesi alacaklının mal varlığında bir eksilmeye yol açması halinde alacaklının zararının bulunduğu kabul edilmelidir.
Normal Enflasyon Döneminde;
Normal enflasyon dönemlerinde temerrütten sonra ifa anına kadar paranın değer kaybetmesi kural olarak zararın varlığını göstermez. Enflasyon ülke ekonomisinde süreklilik ve yükseklik arzetmiyorsa bu durumda alacaklının somut olaylarla zararını ispatlaması gerekir.
20.10.1989 gün ve 1988/4 Esas, 1989/3 Karar sayılı İçtihatı Birleştirme Büyük Genel Kurulu kararında "para her zaman kullanılması mümkün ve temettü meta olduğundan geç ödenmesi halinde zararın varlığı kesindir." denilerek para borcunu ödemekte geciken borçlunun bu eyleminden dolayı alacaklının zararının doğacağı kabul edilmiştir.
Anayasa Mahkemesi'nin bireysel başvuru sonucunda vermiş olduğu, 21.12.2017 gün ve 2014/2267 sayılı başvuru no.lu kararına konu uyuşmazlıkta, başvurucunun mülkiyet hakkı kapsamındaki alacağının enflasyon karşısında önemli ölçüde değer kaybına uğratılarak ödendiği anlaşıldığından başvurucuya şahsi ve olağan dışı bir külfet yüklendiği, bu tespite rağmen derece mahkemelerinin başvurucunun zarara uğradığını ayrıca ispatlaması gerektiği yönündeki katı yorumu nedeniyle somut olay bakımından kamu yararı ile başvurucunun mülkiyet hakkının korunması arasında kurulması gereken adil dengenin başvurucu aleyhine değerlendirilip mülkiyet hakkının ihlâl edildiğine ve yeniden yargılama yapılmasına karar verilmiş olması karşısında, hak ihlâline neden olmamak düşüncesiyle munzam zararın somut delillerle kanıtlanması gerektiği uygulamasından vazgeçilmiş, gelişen ekonomik koşullar, mülkiyet hakkı ile kamu yararı arasındaki adil dengenin korunması Anayasa Mahkemesi'nin ihlâl kararlarının bağlayıcılığı gözönünde tutularak enflasyon ve buna bağlı olarak döviz kurları, mevduat faizleri, devlet

Esas No : 2025/544
Karar No : 2025/3055
Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.
tahvilleri ve diğer yatırım araçlarının faiz oranları ile birlikte getirilerinin temerrüt faizden fazla olması halinde munzam zararın varlığının karine olarak kabul edilmesi gerektiği benimsenmiştir.
Yine Anayasa Mahkemesi'nin 2017-24810 başvuru numaralı 27.11. 2019 tarihli kararında da aynı ilkelere temas edilmiştir.
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin 57031/12 başvuru no.lu Suna Denizci/Türkiye hakkında verilen kararda da munzam zararın talep edilebileceği belirtilmiştir.
Yukarıda belirtilen kararlar uyarınca kişinin mal varlığında meydana gelen azalmanın mülkiyet hakkının ihlâli niteliğinde olduğu munzam zarar ispatı konusunda katı ispat kurallarına bağlı kalındığında ihlâl kararları verildiği ve tazminata hükmedildiği yine yüksek enflasyonist dönemlerde borçlunun borcunu ödemeyerek düşük temerrüt faizinden yararlanarak haksız kazanç elde ettiği ve borçlunun borcunu ödememesi, direngen durumda olması nedeniyle mahkemelerdeki dava sayısının hızla arttığı görülmektedir. Bu nedenle yüksek enflasyonist dönemde soyut yöntemin dikkate alınması tüm bu sakıncaları ortadan kaldıracak, adaletin gerçekleşmesini sağlayacaktır. Her somut olayın özelliği de dikkate alınarak bulunulacak zarar miktarının TBK'nın 50 ve 51. maddeleri (mülga BK'nın 42 ve 43 md) kapsamında değerlendirilerek belirlenmesi gerekir.
Munzam zararın hesap yönteminde dikkate alınacak ekonomik veriler;
1 . Her yıl itibariyle gerçekleşen TEFE- TÜFE, oranı
2. Bankaların 3 aylık ortalama vadeli mevduat faiz oranları,
3. Devlet tahvillerine verilen faiz oranları
4. Döviz kurlarındaki Amerikan Doları ve Euro değişim oranları
5. Asgari ücret artışı
6. Altın fiyatlarındaki artış
Sepetteki bu verilerin ortalamasının mahkemece zararın hesaplanmasında dikkate alınması gerekir.
Somut olayda, davacı arsa malikinin arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesinden kaynaklanan ve davalı tarafça ödenmesi gerekirken davacı tarafça ödenen katma değer vergisi alacağının ödenmediği gerekçesiyle davalı yükleniciye karşı açmış olduğu Ankara 3. Asliye Ticaret Mahkemesi’nin 05.11.2020 tarih ve 2020/178 Esas, 2020/461 Karar sayılı dosyasında yapılan yargılama sonucunda davanın kısmen kabulüne, 1.009.358,93 TL asıl alacak ve 4.943,00 TL işlemiş faiz olmak üzere toplam 1.014.301,93 TL alacak bakımından itirazın iptali ile takibin devamına, fazlaya ilişkin istemin reddine karar verilmiş, kararın Dairemizin 09.12.2021 tarihli, 2021/3242 Esas, 2021/2157 Karar sayılı kararı ile onanmasına karar verilmiş, bu karara dayalı alacak 19.01.2022 tarihinde 2.372.607,22 TL olarak üzere davalı tarafça ödenmiştir.

Esas No : 2025/544
Karar No : 2025/3055
Bu belge 5070 sayılı Yasa hükümlerine göre elektronik olarak imzalanmıştır.
Dava konusu arsa payı karşılığı inşaat sözleşmesinden kaynaklanan katma değer vergisi alacağından dolayı davalının 15.02.2013 tarihinde temerrüde düştüğü, temerrüt tarihi olan 2013 yılından 2022 yılına kadar ülkemizdeki enflasyon oranları, yabancı paranın değer artışı, altın fiyatlarının artışı, vadeli mevduat faiz oranları, devlet tahviline verilen faiz oranı, asgari ücret artışı gibi ekonomik göstergeler, yine o dönem içerisindeki yasal faiz oranları dikkate alındığında, davacı alacaklının parasının değerini sabit tutmak ve kazanç sağlamak için bir çabada bulunmasının hayatın olağan akışına da uygun olduğu, en azından paranın değer kaybını önlemek için döviz, altın, vadeli mevduat hesabı, devlet tahvili gibi yatırımlara yönelmesinin doğal olduğu kanaatine varılmakla, davacı alacaklının temerrüt faiz oranı üzerinde aşkın zararı (munzam) oluştuğunun kabulü gerekir. (Yargıtay 15. Hukuk Dairesi, 14.11.2024 tarihli ve 2023/1766 Esas, 2024/4097 Karar sayılı kararı, Dairemizin 13.01.2025 tarihli ve 2024/3534 Esas, 2025/15 Karar sayılı kararı)
İlk Derece Mahkemesince konusunda uzman bilirkişi veya bilirkişi kurulundan yukarıda belirtilen ekonomik unsurlar dikkate alınarak oluşturulacak sepet hesabına göre davacı alacaklının temerrüt faizini aşan bir zarara uğrayıp uğramadığı tespit edilerek, varsa bu zarar miktarından davacı tarafından tahsil edilen temerrüt faiz miktarı çıkartılarak, davacının munzam zarar miktarı bulunup davacı alacaklının aşkın zararının (munzam) tahsiline karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde davanın reddine karar verilmesi doğru görülmemiş, kararın bozulması gerekmiştir.
VI. KARAR
Açıklanan sebeplerle,
1. Temyiz olunan İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,
2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,
Takdir olunan 28.000,00 TL duruşma vekalet ücretinin davalıdan alınarak Yargıtay duruşmasında vekille temsil olunan davacıya verilmesine,
Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde davacıya iadesine,
Dosyayı kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,
23.09.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.
Başkan
M... C...
Üye
B... S...
Üye
A... T...
Üye
Z... G...
Üye
İ... K...
Karşılaştırıldı E.Y.